Divendres 4 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 14,1-6): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No es torbi el vostre cor. Creieu en Déu, creieu també en mi. En la casa del meu Pare hi ha moltes estances. Si no fos així, ¿us hauria dit que vaig a preparar-vos-hi lloc? I si me'n vaig i us preparo lloc, vindré altra vegada i us prendré amb mi, perquè allà on soc jo, hi sigueu també vosaltres. I allà on jo vaig, vosaltres sabeu el camí».

Tomàs li diu: «Senyor, no sabem on vas; ¿com podem saber el camí?». Li diu Jesús: «Jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no ve al Pare si no és per mi».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no ve al Pare si no és per mi»

Mn. Josep Mª MANRESA Lamarca
(Valldoreix, Barcelona, Espanya)

Avui, en aquest Divendres IV de Pasqua, Jesús ens convida a la calma. La serenor i l'alegria flueixen com un riu de pau des del seu Cor ressuscitat fins al nostre, atabalat i inquiet, sacsejat tants cops per un activisme tan enfebrat com estèril.

Són els nostres els temps de l'agitació, el nerviosisme i l'estrès. Temps en què el Pare de la mentida ha infectat les intel·ligències dels homes fent-los anomenar el bé mal i el mal bé, donant llum per foscor i foscor per llum, sembrant en llurs ànimes el dubte i l'escepticisme que abrusen en elles qualsevol brotada d'esperança en un horitzó de plenitud que el món amb els seus afalacs no sap ni pot donar.

Els fruits d'aquesta diabòlica empresa o activitat són evidents: senyorejat el "sense-sentit" i la pèrdua de la transcendència de tants homes i dones, no solament han oblidat, sinó que han perdut el camí, perquè abans oblidaren el Camí. Guerres, violències de tot gènere, tancament i egoisme davant la vida (anticoncepció, avortament, eutanàsia...), famílies trencades, joventut "des-nortada", i un llarg etcètera, constitueixen la gran mentida sobre la que s'ajeu bona part de la trista bastida de la societat de l'anomenat "progrés".

Enmig de tot, Jesús, el Príncep de la Pau, repeteix als homes de bona voluntat amb la seva infinita

mansuetud: «No es torbi el vostre cor. Creieu en Déu, creieu també en mi» (Jn 14,1). A la dreta del Pare, Ell acarona com un somni il·lusionat de la seva misericòrdia el moment de tenir-nos amb Ell, «perquè allà on soc jo, hi sigueu també vosaltres» (Jn 14,3). No podem excusar-nos com Tomàs. Nosaltres sí sabem el camí. Nosaltres, per pura gràcia, sí coneixem el viarany que mena vers al Pare, en la casa del qual hi ha moltes estances. En el cel ens espera un lloc, que restarà per sempre buit si nosaltres no l'ocupem. Apropem-nos, doncs, sense temor, amb il·limitada confiança a Aquell que és l'únic Camí, la irrenunciable Veritat i la Vida en plenitud.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si l'estimes, segueix-lo. Vols saber per on has d'anar?: 'Jo sóc el camí, i la veritat, i la vida'. Romanent al costat del Pare, Ell és la veritat i la vida; en vestir-se de carn, es fa camí» (Sant Agustí)

- «El lloc que Jesús va a preparar està a 'la casa del Pare'; el deixeble podrà estar allí eternament amb el Mestre i participar de la seva mateixa alegria. No obstant això, per aconseguir aquesta meta només hi ha un camí: Crist» (Sant Joan Pau II)

- «La fe en Ell introdueix els deixebles en el coneixement del Pare, perquè Jesús és 'el Camí, la Veritat i la Vida' (Jn 14,6). La fe porta el seu fruit en l'amor: guardar la seva Paraula, els seus manaments, habitar amb Ell en el Pare (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.614)